5 bani exemplarul. - Anul XXXII. - A-rul 249

ICGB

Miercuri 10 Septembrie 1914

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.- — 3 luni / 6 luni / Un an
STRĂINĂTATE: Lei 10.- / 20.- / 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp 7 Bani 50
Idem pag. IV 40
In. erţii şi reclame 3,50 linia
Anunţuri sau informaţiuni mortuare după mărime cele 50–150 lei

Redacţia şi Administraţia: — Bucureşti — 11. Brezoianu. 11

- Războiul european -

- Serviciul nostru telegrafic -

O ŞARJĂ A CAZACILOR

PE FRONTUL OCCIDENTAL

Operaţiile armatelor aliate

—Un comunicat oficial englez —

Londra, 5 (sosită 7. — Iată un rezumat oficial al operaţiunilor descrise de cartierul general englez, cu data de 14 Septembrie st. n. cuprinzând perioada dela 10 la 13 Septembrie inclusiv.

Dela 10 Septembrie, armata engleză a făcut progrese însemnate în scopul ei de a respinge pe duşman, în cooperare cu armatele franceze. In frontul nostru, înaintea mersului spre Laon, aveam de trecut şase râuri care curg deacurmezişul direcţiei noastre şi unde ar fi putut să ne opună duşmanul o oarecare rezistenţă. Printre ele sunt: Marna, Ourcq, Vesle şi Aisne. Râul Marne a fost trecut de trupele noastre în ziua de 9 Sept. ca o operaţie de antegardă. Trecerea râului Ourcq nu ne-a fost disputată. Spre malul râului Vesle a fost o slabă opunere; dar rezistenţa duşmanului pe malurile râului Aisne în contra noastră precum şi în contra francezilor a fost şi mai este din cele mai crâncene.

Vinerea, 11/9, duşmanul nu s'a opus mai de loc mersului nostru. Toată ziua am împins înapoi diferite detaşamente duşmane. La apusul soarelui, trupele noastre au ajuns la nord de râul Ourcq. In timpul acesta, trupele franceze înaintau pe toată linia cu succes. Armata a IV-a germană comandată de Ducele Albert de Wurtemberg a fost alungată şi întreaga artilerie a unui corp de armată german a fost capturată precum şi mai multe drapele.

Vineri, 11/9, duşmanul nu pa o poziţie formidabilă în faţa noastră la nordul râului Aisne; la Soisons, inamicul ocupa o linie de dealuri întărite. Al treilea corp din armata noastră a ajuns la sudul râului Aisne să ocupe nişte înălţimi care dominau valea Aisnei, la este de Soissons; aci un duel de artilerie a continuat aproape toată ziua; duşmanul avea un mare număr de obuziere bine acoperite. Mişcarea trupelor s'a făcut împreună cu aceea a VI-a armată franceză, care se găsea pe stânga noastră, şi care a ocupat Soissons în timpul nopţei.

A doua armată a noastră nu a trecut Aisne; prima trecuse riul Vesle la sudul riului Aisne, la Braine. Pe stânga noastră, o divizie de cavalerie, cu câteva detaşamente de infanterie au ocupat acest oraş la amiazi, alungând pe inamicul mai spre nord, mai multe sute de prizonieri au fost capturaţi lângă Braine, unde germanii au aruncat o enormă cantitate de muniţiuni în apă.

Pe dreapta noastră, francezii au ajuns la riul Vesle. Toată ziua o rezistenţă straşnică ne-a fost opusă de duşman pe o distanţă de 15 mile engleze. La apusul soarelui, părţi din cele trei corpuri de armată trecuseră Vesle, cavaleria întorcându-se spre malul de sud. La stânga noastră, francezii au respins pe germani dar nu au putut, din cauza focului artileriei, să facă un pod de pontoane pe Aisne, la Soissons. Multe grupuri de germani au fost găsiţi prin păduri; ei se predă bucuros.

Oraşul Creil a fost complect jefuit de germani şi multe case au fost incendiate. La Crépy, în ziua de 3 Sept. (st. n.) s'au făcut mai multe rechiziţiuni de către germani sub ameninţare de o contribuţie de 100.000 lei dacă ar fi prea mare întârziere.

Reims a fost ocupat de duşman în ziua de 3 Sept. (st. n.) şi reocupat de francezi în ziua de 23 Sept. (st. n.) după o luptă vie. In ziua de 12 Sept. (st. n.) o proclamaţie a fost afişată de germani. Iată câteva fraze traduse literal: Spre a asigura în mod serios siguranţa trupelor noastre şi spre a inspira calmul populaţiunei din Reims, persoanele numite mai jos au fost arestate şi vor fi luate ca ostatici de către comandantul şef al armatei germane

Aceste persoane vor fi spânzurate la cea mai mică încercare de dezordine. Oraşul va fi incendiat în total sau în parte şi locuitorii spânzuraţi în caz de nesupunere. Urmează lista persoanelor în număr de 81 dintre fruntaşii oraşului Reims, printre care patru preoţi. (A.R.)

FORTIFICAŢIILE DIN NAMUR DISTRUSE

Petrograd, 7. — **Comunicatul belgian scrie: fortificaţiunile din Nomur au fost complect distruse în urma unei bombardări intensive şi neîntrerupte, care a ţinut trei zile şi două nopţi. (A. R.)**

UN DISCURS AL LUI LLOYD GEORGE

Petrograd, 7. — *Intr'un discurs rostit de d. Lloyd Georges, la Londra, oratorul a spus că Rusia s'a înarmat spre a ocroti pe sora sa mai mică, Serbia pe care Austro-Ungaria vroia s'o zdrobească cu orî-ce preţ. Rusia atunci zise Austriei: Nu te atinge de sora mea dacă nu vrei să pieri; Austria nu a ascultat: iată-o acum la ananghie, nu mai ştie unde să dea cu capul. (A.R.)*

UN GENERAL RANIT

Viena, 7. — *Ziarele germane anunţă că generalul Emmich a fost rănit uşor la un picior la asediul Liège-ului.*

Cu toate acestea a continuat să comande armata.

Principele de Galles vrea să însoţească corpul expediţionar

Viena, 7. — *Se telegrafiază din Lodra, că principele de Galles a cerut voia să însoţească corpul expediţionar englez în Franţa. Lordul Kitchener a informa pe rege că nu ar fi încă prielnic pentru tânărul principe să meargă la front de oarece nu a terminat încă instrucţia sa militară. (Korrespondenz Bureau). (A. Română.)*

UN PROTEST contra medicilor germani

Petrograd, 7 — *Ziarele austriace au primit ordinul să nu publice ştirile de pe teatrul de războiu francez.*

Proviziunile lipsesc armatei austriace; soldaţii mănâncă legume crude; mulţi dintre ei sunt bolnavi.

Medicii ruşi, după declaraţiunile bolnavilor lor, au protestat în contra tratamentului abominabil la care au fost supuşi de către medicii germani ruşii bolnavi surprinşi de evenimentele actuale în Germania şi Austria. Lista s'a acoperit până acum de 483 iscăliturî. (A. R.)

In Egipt e linişte

Londra, 6 (sosită, 7). — Oficial. — Ştirile din izvor german despre o pretinsă răsvrătire în Egipt sunt absolut false. Autorităţile engleze din Egipt sunt foarte satisfăcute de situaţia de acolo. Liniştea domneşte pretutindeni şi trupele egiptene sunt absolut leale. (A. R.).

Pacea nu e cu putinţă

Petrograd, 7. — *„Le Temps" scrie: pacea e cu neputinţă până când nu vom zdrobi militarismul german. (A. R.).*

Răscoala în Arabia

Petrograd, 7. — **Ştirile care s'au primit la Constantinopol confirmă că o răscoală s'a ivit în Arabia.**

Alte trupe germane au mai sosit în Constantinopol, printre care şi doi generali de artilerie. (A. R.)

PIERDEREA UNUI VAS SUB MARIN

Londra, 7. — **Guvernul din Australia a anunţat pierderea unui vas submarin. (A. R.**

Războiul austro-sârb

Principele George

rănit în luptă

Niş, 7. — *Principele George al Serbiei, a fost rănit când ataca pe duşman, la asalt, în capul batalionului său din regimentul 5 infanterie. Principele a fost rănit de un glonţ care i-a pătruns lângă şira spinării, eşind la vintrea dreaptă. Rana, totuşi nu inspiră nici o nelinişte. Principele George e îngrijit la ambulanţă şi va fi transportat mâine la Krupanie. (Presbureau). (A. R.).*

Monastirul

n'a fost supus la contribuţie

Niş, 7. — Ştirea publicată de câteva ziare, după care o contribuţie de războiu de 2 milioane ar fi fost impusă oraşului Monastir e absolut falşă şi biroul presei e autorizat s'o desmintă în modul cel mai categoric, de oarece nici un fel de contribuţie nu a fost impusă nici în noua, nici în vechea Serbie. (Biroul presei). (A. R.)

Desmintire

Niş, 7. — In ultimul timp, „Ecoul Bulgariei" a continuat să publice pretinse barbarii făptuite de sârbi în contra bulgarilor din Macedonia sârbească. In numărul său din 2 Septembrie, într'un articol intitulat: „Situaţia în Macedonia", se mai repetă mereu acelaşi lucru, că se comit jafuri, silnicii, omuciderî etc., că închisorile sunt pline de bulgari, că se fac rechiziţii, etc.

Biroul presei nu are nevoie să dezmintă clevetirî, ci declară că din contră, întraga populaţie din Macedonia sârbească se solidarizează cu sârbii din Serbia în gravele momente actuale. (Biroul presei). (A. R.).

Declaraţiile ministrului de războiu englez

Londra, 4 (sosită 7). — *Ministrul de războiu, Lordul Kitchener, vorbind în Camera Lorzilor, după ce a amintit rezultatele obţinute de generalul englez Sir John French cu trupele sale, a spus că armata britanică are un moral excelent şi că e gata să meargă înainte când va mai fi momentul prielnic.*

Vitezele armate franceze, cu care suntem mândri să luptăm, vor primi tot sprijinul trupelor noastre spre a alunga din teritoriul francez pe năvălitori.

Neînfrânabila activitate a armatei belgiene conduce şi ea la acest rezultat.

Lordul Kitschener a felicitat Rusia de succesele pe care le-a adăogat la faima armatelor sale.

Ministrul de războiu a declarat că trebue neapărat dezvoltate forţele militare engleze în scopul de a vedea conflictul actual încheindu-se cu succes.

Diviziunile engleze care sunt acum în războiu vor fi mereu menţinute în deplină forţă prin întăriri neîntrerupte.

Ministrul a amintit răspunsul patriotic şi trimiterea diviziunilor din India, inclusiv a regimentelor de un renume istoric, şi care sunt pe drum, precum şi faptul că toate coloniile engleze trimit acum spre metropolă, oameni lor cei mai capabili.

Lordul Kitchener a terminat spunând că acum, în fiecare zi se recrutează mai mulţi oameni decât se recrutează într'un an în timp normal. Patru armate nouî vor fi organizate cu cei recrutaţi în ultimul timp, şi în câteva luni ei vor fi în stare să fie trimişi pe câmpul de luptă. (A. R.)

Ştiri din sursă rusă

— O telegramă din Washington spune că Germania ar fi gata să înceapă tratativele de pace cu condiţia ca să fie menţinută integritatea imperiului.

— Mai mulţi germani travestiţi ca ofiţeri francezi au fost arestaţi când încercau să arunce în aer un pod lângă Rouen.

Atitudinea Bulgariei faţă de România

Sinaia, 7 Septembrie

Am indicaţiuni din sursă excelent informată, că Bulgaria dă asigurări formale că este animată de cele mai bune intenţiuni faţă de România şi că ea vede un interes deosebit cu să facă o politică identică cu aceea a Romînieî.

Din cercuri diplomatice bine informate mi se dau de asemenea indicaţiuni că Bulgaria se arată dispusă a avea faţă de România o atitudine care să evidenţieze că oamenii de Stat bulgarî aŭ înţeles că, dacă soarta a hotărât ca Bulgaria să fie vecină cu România pe o întindere aşa de mare, ea nu poate să aibă de cât o politică de sinceră prietenie faţă de România.

Inregistrând această ştire, trebue în acelaş timp să menţionez că cercurile politice şi diplomatice atribue o mare însemnătate unei politice sincere şi leale din partea Bulgarieî faţă de România.

I. FERMO

Din Sinaia

—Dela trimisul nostru special—

Sinaia, 7 Septembrie

D-l Alex. Constantinescu, ministru de domenii, a fost primit azî într'o lungă audienţă la M. S. Regele.

*

Aŭ sosit în localitate d-niî Virgil Arion, Const. Olănescu, fostul prezident al Camereî, şi miniştriî Duca, Angelescu şi Constantinescu.

*

Ministrul Bulgarieî, d-l Radeff, a avut azî o lungă întrevedere cu ministrul Rusieî.

*

In urma întrevederilor pe carî ministrul Germanieî le-a avut cu fruntaşiî politicî romînî, aflaţi aci, a transpirat că noul ministru al Germanieî a ţinut să afirme, că între Germania şi Austria există o indisolubilă solidaritate.

*

Aflu aci că ataşatul militar sârb dela Bucureşti, a fost informat oficial dela Niş, despre marea victorie sârbească în potriva austriacilor, pe care v'am comunicat-o eri.

*

Aţi răspuns cum se cuvenea obrăznicilor apărute în pamfletul nemţesc „Bukarester Tageblatt". Cum însă acest pamflet şi-a permis în ultimul său număr să facă insinuaţiuni calomnioase şi la adresa mea, vă fac cunoscut că am sesizat „Sindicatul ziariştilor" asupra acestui caz.

I. F.

Regele Albert al Belgiei

Regele Albert conduce în persoană apărarea Anversului.

El cu trupele sale a reluat Malines, precum se ştie.

Regele Albert al Belgieî

Tânărul suveran, pe care până aci amintirea lui Leopold al II-lea părea să-l lase în umbră şi care părea să nu aibă altă simţire de cât curiozitatea artelor, literilor şi ştiinţelor, se arată acum de odată un luptător energic şi hotărît.

Regele Albert n'a fost până acum cunoscut şi nu s'a cunoscut nicî el singur de cât numaî a doua zi după ultimatul german, la palatul Naţiuneî, când a dat strigătul de războiu în contra năvălitorilor.

Ceî carî l'aŭ văzut nu vor uita nicî odată, că omul sfios şi cam stângaci în mişcărî s'a transformat. El simbolizează aşa de bine naţiunea lui care nu vrea să moară că-ţî vin lacrămile în ochî când l'auzî vorbind şi că înşişî socialiştiî, uitându-şi ideile lor, l'aŭ aclamat cu un entuziasm mişcător.

◆ **Pentru orice reclamaţiunî saŭ schimbărî de adrese, d-niî abonaţi sunt ugaţi a ataşa şi una din benzile cu care primesc ziarul; conrar, reclamaţiunea saŭ schimbarea de adresă nu vor fi rezolvate.**

CAMPANIA socialiştilor nostri împotriva războiului

— Intrunirea publică din Capitală —

Campania socialiştilor noştri împotriva războiului continuă cu un caracter de perzistenţă foarte pronunţat. Duminică s'aŭ ţinut întruniri publice de protestare în Capitală şi în alte oraşe din ţară.

La întrunirea din Capitală, ţinută în sala sindicatelor din strada Amzeî, aŭ participat aproape două mii de muncitorî; sala şi curtea sălei de întrunire erau arhipline. Această întrunire a fost prezidată de d-l *Gh. Cristescu.*

Preşedintele întrunireî reamintind ororile actualului războî, a găsit destule cuvinte să arate că numaî în interesul claseî muncitoare nu se poate duce acest războî.

Termină arătând că muncitorimea e convinsă că ţara noastră trebue să'şî păstreze neutralitatea, aşa cum a fost hotărîtă, o neutralitate leală şi definitivă.

In acelaş sens aŭ vorbit d-niî dr. Călin, Damian şi dr. Racovsky.

Intrunirea s'a terminat la orele 7 jum. seara.

Intrunirea sindicaliştilor din Buzău

Buzău, 7 Septembrie

Azî la orele 4 d. a. a avut loc o mare întrunire a sindicaliştilor locali, în saloanele „Krauss".

Aŭ luat cuvântul d-niî Vernisteanu, Boiangiu şi alţiî.

S'a votat o moţiune, prin care sindicaliştiî se declară contra războiului şi cer autorităţilor locale eftenirea traiuluî şi ajutorarea familiilor meseriaşilor concentraţi.

Intrunirea a luat sfârşit la orele 7 seara.

EXAMENUL de admitere în liceul mănăstirea Dealului

Comisiunea de examinare a candidaţilor pentru admiterea în liceul militar m-rea Dealuluî având în vedere numărul mare de candidaţi înscrişi pentru acea şcoală cum şi în dorinţa de a veni în ajutorul părinţilor elevilor, a hotărît ca examenul să se ţină în modul următor:

In ziua de 10 Septembrie, orele 8 dim., se vor prezenta în localul şcoalelor militare de infanterie, str. Isvor (Dealul Spireî) numaî candidaţiî carî concurează pentru clasele II, III, IV, V şi VI-a.

Această primă serie de candidaţi va trece în ziua de 10 Septembrie vizita medicală, în ziua de 11 Sept. probele scrise, iar în zilele de 12, 13 şi 14 examenul oral.

Candidaţiî pentru clasa I-a, al căror nume de familie începe cu litera A şi până la litera M inclusiv, se vor prezenta în dimineaţa zileî de 15 Septembrie, orele 8, iar restul candidaţilor pentru clasa I-a se vor prezenta în ziua de 20 Septembrie, aceiaşî oră.

Aceste din urmă două serii vor da examenul înscris şi oral după aceleaşî norme ca ceî din seria I-a.

Situaţia trupelor franceze

Roma, 6 (sosită 8). — Se telegrafiază din Paris, că francezii continuă să înainteze încet în direcţiunea oraşului Noyon, pe când germanii întăresc aripa dreaptă cu trupe din Lorena. La centru germanii ocupă mereu noile fortificaţiuni la nord de Reims. Aripa stângă a armatei Kronprinz-ului continuă să se retragă pentru a stabili un contact cu linia germană dela graniţa Loreneî. (A. T. I.)

Atitudinea Italiei faţă de războiul european

Dece a fost Italia în Tripla Alianţă? — Câteva destăinuiri ale d-lui Pichon. — Sfârşitul unei prietenii insuportabile: prietenia austro-ungară. — Pentru ce Italia va merge până la capătul nouei sale atitudini?

Paris, 3 Septembrie

Se ştie că Italia se afla legată de Germania şi Austro-Ungaria printr'un tratat de alianţă defensivă, în limitele căruia era ţinută să intervină cu armele în favoarea aliaţilor în cazul când unul din eî saŭ amândoî ar fi fost atacaţi. Aceleaşî obligaţiunî le aveaŭ aliaţiî faţă de Italia.

Am văzut în articolele precedente care a fost atitudinea Italieî în faţa războiului european şi am încercat a deduce semnificaţia acesteî atitudinî.

Tripla Alianţă fusese prezentată totdeauna ca un instrument de pace, menit să impună respect celeilalte grupărî de marî Puterî şi astfel, asigurând echilibrul de forţe, să se evite orice primejdie de conflicte armate. Privită din acest punct de vedere, gruparea Puterilor europene a fost un mare bine şi a dat roadele sale prin conservarea unei lungî perioade de pace, cu toate prilejurile de conflicte ce s'aŭ ivit mai ales în vremurile din urmă.

De data aceasta, însă, Austro-Ungaria de acord cu Germania aŭ pregătit catastrofa, fără să consulte şi Italia. Ultimatul adresat Serbieî n'a fost maî dinainte cunoscut la Roma şi din primul moment când i s'a aflat textul el a găsit cea mai desăvârşită şi unanimă dezaprobare în opinia publică italiană. In timp ce se urmaŭ convorbirile diplomatice, menite să asigure în aparenţă pacea, pe când în realitate erau destinate să desăvârşească pregătirea războiului, Viena a lucrat de acord cu Berlinul, dar fără a cere sfatul şi asentimentul Romeî. Ceva maî mult: toate sforţările în favoarea păceî făcute până în ultimul moment, cu toată bunăvoinţa, de guvernul italian în unire cu cel englez n'aŭ putut împiedeca izbucnirea groaznicului războiŭ. Toate evenimentele, împinse de la Viena şi Berlin, s'aŭ desfăşurat fără ştirea, fără asentimentul şi chiar împotriva voinţeî manifeste a Italieî.

Lesne de înţeles prin urmare, că, atunci când războiul a izbucnit, Italia a procedat în mod firesc, consecvent cu toată atitudinea eî pacifică, refuzând pe baza angajamentelor sale scrise să ia armele alături de provocatorî.

De ce a fost Italia în Tripla Alianţă? — Avantagiile şi dezavantagiile politiceî triplicene.— Destăinuirile d-lui Pichon

Din neutralitatea pe care o păstrează în momentul de faţă, cât şi din protestările opinieî publice italiene împotriva chiar a ideeî de atac la adresa Franţeî latine, se poate trage concluzia că regatul italian nu se simţea tocmaî bine în gruparea triplicianâ. Alianţa Italieî cu Germania şi maî ales cu Austro-Ungaria se asemăna cu acele căsniciî de ochiî lumeî, în care soţiî nu se pot suferi, dar duc viaţa împreună din interes orî din alte consideraţiî streine sentimentelor de afecţiune. Alianţa cu Austro-Ungaria era o legătură împotriva fireî.

Dar, atunci, se naşte întrebarea: ce interese saŭ ce alte consideraţiî aŭ putut determina Italia să recidiveze în această legătură contra naturiî orî de câte orî Tripla Alianţa îşî reînoia existenţa?

Intrebare delicată, la care este greŭ de dat un răspuns întreg şi complex, precum îl comportă chestiunea. Parte din acest răspuns l'am dat oarecum maî sus: fiind alături de Germania şi Austro-Ungaria, Italia asigura echilibrul de forţe şi prin aceasta garanta pacea.

Dar maî era şi altceva: Italia era alături de Austro-Ungaria pentru că nu putea fi contra eî. Trentinul, echilibrul adriatic, interesele balcanice în continuă ciocnire ale celor două monarhiî: atâtea şi atâtea pretexte, care ar fi putut cu uşurinţă duce la un războî italo-austro-ungar. Lupta firească dintre aceste două monarhiî, dintre care una se ridica mândră, cuceritoare, tot maî tare şi maî ambiţioasă, pe când alta se prăbuşeşte zi cu zi, una fiind menită să ia locul celeilalte, — lupta aceasta firească a fost evitată de ambele părţi printr'un subterfugiu elegant şi dătător de speranţe: alianţa. Nu se întâmplă acest lucru şi în viaţa indivizilor: nu găsim ades alături, stând prietenește, doi oameni carî se duşmănesc cu înverşunare, dar evită să se ciocnească din calcul, din strategie? Fiecarî se duşmănesc cu înverşunare, dar evită să se ciocnească, din calcul, din strategie? Fiecare aşteaptă momentul când va da lovitura decisivă duşmanului, dar până atunci fiecare se ascunde sub masca înşelătoare a prieteniei.

Italia şi Austro-Ungaria trebuiaŭ să fie saŭ prietenî, saŭ duşmanî de moarte. Aŭ fost până acum aliate, fiecare socotind că n'a sosit încă momentul să-şi doboare adversarul, — iar această prietenie de faţadă a apărut în toată evidenţa cu prilejul luptei de influenţă şi supremaţie în Albania.

Vor maî fi şi de acum înainte aliate?

Nu se ştie. In orice caz neutralitatea italiană pare a fi punctul de plecare pentru o schimbare căcî ca a fost decisă într'un moment când Italia a crezut că poate scăpa de o prietenie puţin dorită. Şi-l drept că rar ar fi avut ocazia de astăzi ca să scape de un prieten nesuferit!

*

Am lăsat să se înţeleagă că o asemenea prietenie de formă prezintă avantagiî pentru ambele părţi, — cel puţin aşa stau lucrurile în viaţa indivizilor.

Şi în cazul de faţă desigur că ambele părţi aŭ avut avantagiî — dar cea maî avantajată mi se pare că a fost Italia. Austro-Ungaria am spus că se prăbuşeşte, timpul a lucrat şi lucrează în defavoarea eî, pe când tocmaî dimpotrivă este cazul Italieî. Ridicată după multe şi îndelungî suferinţe, consolidată ca Stat în ultimele decenii, Italia a avut fără îndoială nevoe de o lungă perioadă de pace. Puternica natalitate italiană, spiritul de iniţiativă şi puterea de muncă, ambiţia tuturor de a răzbuna suferinţele trecutuluî prin gloria viitoruluî, — atâtea şi atâtea elemente care, la adăpostul păceî, găseaŭ în timp cel maî activ colaborator. Şi fiindcă cu Austro-Ungaria nu putea fi decât prietenă orî duşmană de moarte lesne de înţeles de ce Italia a ales prima alternativă.

Din acest punct de vedere Italia a beneficiat pe urma politiceî triplicene, în orice caz a beneficiat maî mult şi în dauna Austro-Ungarieî.

*

Tot graţie acesteî politice Italia a putut apoî cuceri Tripolitania fără teama că un vecin dușmănos i-ar putea sări pe neaşteptate în spate. E drept că în împrejurarea aceasta Franţa şi Anglia, făcând o politică plină de adâncă prevedere şi de fineţe, aŭ lăsat deplină libertate de acţiune regatuluî italian, care astfel a intrat hotărît pe calea înfăptuiriî ambiţiunilor sale.

Numaî la 1911 Austro-Ungaria şi-a dat seama că Italia a fost cea maî câştigată din politica triplicianâ. Atunci Viena a privit cu ochî răî acţiunea tripolitană şi, la cea dintâî apariţiune a flotei duceluî Abruzzilor pe coasta adriatică a Turcieî, a făcut aspre imputărî la Roma. Pe de altă parte Germania în tot timpul războiuluî n'a încetat să furnizeze Turcieî bani, muniţiunî şi sfaturî, spre a împuternici rezistenţa şi zădărnici planul italian. D-l S. Pichon, ministru de externe al Franţeî pe acele vremurî, a făcut zilele acestea destăinuiriî pe calea publicităţii asupra acţiuneî germane pe lângă Turcia, — destăinuiriî care, desigur, nu maî eraŭ un secret pentru diplomaţia italiană chiar din 1911.

Purtarea Germanieî în acele împrejurărî se explică fără îndoială prin dorinţa de a satisface invidia austro-ungară, dar ea îşî află explicaţia maî ales în turburarea planurilor germane, după care Tripolitania ar fi urmat să devie o colonie a Kaiseruluî.

Italia a putut învinge toate greutăţile campaniei, a trecut peste dușmănia surdă din partea aliatelor sale şi, cu neutralitatea simpatică a Franţeî şi Angliei, a înlăturat stabilirea Germanieî în Mediterana, între Tunisia franceză şi Egiptul englez.

Opinia publică italiană şi neutralitatea de astăzi. — Ruptura cu prietenia Austro-Ungarieî. — Italia va trebui să meargă până la extrema fireasc a noueî atitudinî. — Simptome

Din primul moment, când a izbucnit războiul, opinia publică italiană, ca şi guvernul, era fixată asupra atitudineî: *neutralitate deocamdată.*

Presa italiană examinând situaţia, ne-a dat şi unele motive adâncî ale atitudineî de astăzi. Astfel am citit în unele ziare întrebarea: eraŭ în stare Germania şi Austro-Ungaria să dea Italieî un sprijin naval eficace pentru a putea susţine vre-odată în mod victorios o luptă cu flotele anglo-francezo din Mediterana? Nu! Şi apoî o întrebare şi maî gravă am văzut în aceiaşî presă: chiar dacă eraŭ în stare s'o facă, ar fi fost în mod sincer şi hotărît dispuse să dea acest concurs Germania şi Austro-Ungaria? Răspunsul era iarăşî negativ.

In faţa uneî asemenea situaţiunî Italia nu poate merge contra Angliei şi Franţeî. Din concluzia aceasta se întrezăreea parcă şi completarea, nu în contra, ci alături trebue să meargă.

Şi dacă atitudinea aceasta este firească din partea naţionaliştilor italienî — carî totdeauna în Cameră, la fiecare sesiune, aŭ criticat cu asprime prietenia austro-ungară, — ea pare maî puţin aşteptată din partea altor elemente ale opinieî publice, din partea socialiştilor, de pildă, carî se găsesc la anipodul celor dintâî în politica vremurilor normale.

Vom trece peste articoiul d-lui Trèves. Un alt fruntaş al socia-